

Đấu Rượu Không Mất Vợ

Bài viết này không phải là bài viết chuyên sâu phân tích về rượu, về cái lợi hại của rượu, mà đơn thuần chỉ là ghi lại chút ít kinh nghiệm về uống rượu mà tác giả đã từng trải qua. Ngoài mục đích góp vui trong mấy ngày Xuân mà cũng hy vọng giúp ích cho những ai ưa thích nhậu, thách thức nhau trong bàn nhậu thường được gọi là đấu rượu để mà liệu định, tùy nghi...

Vâng! Thưa Quý Vị,

Nếu nói về uống rượu thì rất đa dạng với nhiều hình thức tùy theo nhóm bạn nhậu, gầy độ nhậu hay chỉ uống một mình trong thình lạng ngẫm suy, thậm chí cõi đời trần ai bi lụy này...nên rất khó luận bàn; bởi vậy mới có chuyện:

“rượu vào lời ra”. Lúc đầu: *“Dạ! Con kính Ba, Con mời Chú!; lúc đã ngà ngà, rượu thấm quá đã thì thành”* mà một ly tao một ly, cụng...dô! *“Thằng sao uống dờ quá, vậy mà cũng làm tàng”*. Khi đó thì không còn Cha con, Chú cháu gì nữa hết! Và chuyện gì xảy ra sau đó thì ai cũng biết, cho nên mới có câu của mấy tay làm tàng, ra về ta đây chê những ai không uống rượu hay không biết uống rượu:

“ Trai vô tửu như kỳ vô phong ”

Riêng tôi khi nhìn những cảnh đó, tôi cho rằng chẳng có hay ho gì, hơn nhau ở uống rượu, nhậu rượu và đã sửa câu nói đó lại như thế này:

“ Trai hữu tửu như khí mắc phong “

Đọc đến đây chắc có nhiều người cho rằng tôi phách lối xạo sự, thôi thì tùy nhận định của mỗi người. Có dài dòng văn tự như vậy cũng là để mở đầu cho câu chuyện chính sau đây;

Khi đi tù về, may mắn tôi gặp được nàng (vợ tôi bây giờ), đã một lòng yêu thương giúp đỡ, khuyến khích tôi với câu nói mà suốt đời tôi không quên được: *“em biết anh không phải như vậy, chỉ vì thời thế mà anh mới như vậy...”* Còn tình nghĩa nào hơn?!

Gia đình nàng, lúc đầu cũng không thích mấy khi biết nàng thương tôi, Cũng đúng thôi, Ba Má nào muốn gả con cho một người không có việc làm, không có gì bảo đảm cho tương lai được hết; nhưng vì nàng nhất quyết chỉ lấy tôi không lấy ai hết nên phải đồng ý thôi:

*...“ Cảm ơn nhé! Muôn vàn cảm tạ
Tấm chân tình em đã trao tôi
Người con gái miền Nam thưở trước
Vẫn tin yêu anh lính Cộng Hòa!
Nghe ấm lại chiều nao cất bước
Vi Quê Hương lỗi hẹn câu thề! “
(thơ Hoàng Mai Nhất)*

Một hôm, tôi được đi với cả gia đình nàng đưa cô em nàng đi lấy chồng. Trước khi đi, nàng cẩn thận dặn tôi rất kỹ:

“anh không được uống rượu nhen. Cả nhà đang theo dõi anh, nhất là Má đó. Lạng quạng là không có đám cưới tụi mình đâu”.

Ai run chớ tôi thì không run vì từ nhỏ đến giờ, tôi đâu có uống rượu; kể cả khi vào lính. Chẳng qua vì vị thế chẳng thể để lính coi thường khó chỉ huy nên đôi khi cũng phá lệ nhưng lúc nào cũng cố gắng giữ tư cách tác phong của mình. Thành ra dù có uống nhưng không bao giờ để say cả.

Tiệc cưới đang vui vẻ náo nhiệt, bỗng dừng một thanh niên trẻ trong đám bạn của chú rể cao hứng bưng ly rượu đến bàn của nhà gái mời cụng ly. Bàn nhà gái toàn là nữ, chỉ có tôi là nam nên dĩ nhiên là hẳn chia ngay tôi mời uống với hẳn. Tôi từ chối với lý do là không biết uống rượu; hẳn không chịu nói rằng: *"anh dân Saigon mà nói không biết uống rượu là em không tin"*. Tôi vẫn từ chối. Thấy vậy, hẳn buồn thêm một câu đầy xúc phạm:

"anh để râu mà không biết uống rượu sao!". Đến lúc này thì tôi không còn nhịn nữa, không cần biết có được cưới vợ hay không. Vợ tôi biết tính tôi nên cứ đá khề chân nhắc tôi, tôi mặc kệ...

Với câu: "dân Saigon mà không biết uống rượu là đã xúc phạm rồi, tôi cũng bỏ qua, nhưng đến câu anh để râu mà nói không biết uống rượu là xúc phạm quá mức rồi. Không thể để cho đứa con nít mới nức mắt mà đã bày đặt uống rượu còn khích bác người lớn. Tôi bèn nói: "Qua từ trước giờ không uống rượu bằng ly mà chỉ uống bằng "tô" không hà, em có muốn uống không? Thằng bé nhìn tôi có vẻ sợ hãi đắn đo, nhưng vì tự ái và lờ trớn rồi nên đành chấp nhận đề nghị của tôi. Nàng xanh mặt cứ đá đạp chân tôi hoài. Tôi biết Má nàng tuy im lặng nhưng đang theo dõi tôi kể cả mấy em nàng và bà con của nàng nữa:

"Giặc bên Ngô, không bằng bà Cô bên chồng"

Có nghĩa rằng bọn giặc Ngô đã dữ dằn mà mấy cô em bên chồng còn dữ dằn hơn nữa. Lời ông bà xưa truyền lại như thế để nhắc nhở cho những ai khi đi cưới vợ biết mà liệu bề.. Thế nhưng tình cảnh lúc đó làm sao bây giờ khi danh dự bị xúc phạm; đúng là nguy hiểm, mất vợ như chơi...

Tôi bình thản rót rượu đầy hai cái tô và đưa cho thằng bé một tô: *"Dô em"*. Nó cầm lấy, ngại ngần chưa dám uống. Tôi đưa tô lên môi và bắt đầu uống. Chậm rãi, từ từ khi thấy con mồi đã dính chấu chỉ còn chờ chết.

Thấy tôi uống nó cũng uống nhưng chỉ khoảng vài giây là nó quăng cái tô và ngã cái bịch nằm thẳng cẳng dưới đất. Tôi ngừng uống và đặt cái tô rượu xuống bàn. Đám bạn nó chạy ào sang giựt tóc, xoa màng tan cho nó và rồi khiêng nó vô nhà.

Tôi không biết sau đó nó ra sao nhưng trong tôi cứ như có gì đó muốn trào ra, đầu choáng váng, nhức hai mắt nhưng vẫn cắn chặt răng môi lại không cho chó ăn chề (ó ra). Mình phải lì đòn, không để ó ra và gục ngã ngay lúc này; ở đây khi mọi người đều đang nhìn mình nhất là bên vợ và Má nàng. Tôi cũng không dám đứng dậy để đi ra ngoài ói nữa vì đứng dậy là tôi sẽ lạng quạng ngã nghiêng càng chết hơn nữa. Tôi nghiệp cho nàng cứ nắm tay tôi bóp bóp đầy vẻ lo âu nhưng không hỏi gì hết. Tôi mà mở miệng trả lời nàng là ói ra liền tức khắc. Những ai đã từng uống rượu đều biết cảm giác này.

Và mọi việc diễn ra bình thường như không có gì xảy ra hết. Tôi nghĩ chắc Má nàng có buồn, giận nhưng không trách gì được tôi hết vì tôi bị khêu khích và tôi cũng đâu có làm mất mặt gia đình nàng gì hết, nên sau đó tụi tôi được phép làm đám cưới; phải nói là rất lớn vì

có sui gia Tây, Mỹ bên bà con nàng kéo về Việt Nam dự đám cưới tại tôi. Có lẽ đó là đám cưới đầu tiên ở VN có người ngoại quốc tham dự.

Tại sao tôi dám uống bằng “tô” và lại thắng mà không gục ngã ?? Bởi vì tôi đã nắm bắt được nguyên lý của uống rượu: Nếu anh uống rượu thường xuyên mỗi ngày thì rượu thấm vào cơ thể, máu huyết quen với rượu rồi thì khó mà bị say hay gục ngã, ngoại trừ uống quá liều lượng mà anh uống mỗi ngày, cộng thêm uống rượu có pha loại này loại kia vô thì dễ bị gục ngay. Và còn một điều cơ bản nữa là:

Nếu thường xuyên uống rượu bằng chai, ly từng hớp đều đều thì không có điều gì xảy ra hết. Nhưng nếu anh uống qua cách khác, nhất là uống bằng “tô” lại phải uống liên tục thì chết là cái chắc. Nắm vững điều này nên tôi mới dám thách uống bằng “Tô”.

Thêm điều nữa là phải biết cách uống bằng tô vì miệng tô rộng, anh nốc ào ào, rượu vô miệng nhiều hơn bình thường, lúc đó sẽ sặc và vì cơ thể không tiếp thụ kịp được ngay nên sẽ gục ngã thôi.

Đã từng đụng không biết bao nhiêu độ rượu bất dĩ nên tôi mới nghiệm ra được điều này, chớ còn từ nhỏ tới lớn lên vào đời, tui chưa hề lạm ghiền bất cứ thứ gì kể cả uống rượu. Chỉ là góp mặt cho xôm tụ, đông vui mà thôi; nhưng đừng thách thức tôi theo kiểu khi dễ, xúc phạm thì tôi cũng tới cùng. Thứ gì tôi cũng có thứ qua nhưng không đam mê nghiện ngập. Tất cả đều do ý chí của mình mà thôi.

Chiến hữu Nguyễn Thanh Tùng Khóa 28 VBĐL ở gần nhà tôi, đã nói khi thấy tôi từ chối “dô...dô..,” mỗi khi anh em gặp nhau ở nhà Tùng: “*anh Thượng không chịu uống những độ rượu nhỏ, chỉ uống độ rượu lớn thôi*”.

Không phải vậy đâu, chẳng qua tôi không thích nhậu, chỉ thích có mặt vui với anh em thôi.

Vài hàng thưa gửi góp mặt cho vui với đời. Nếu có gì thái quá xin chằm chước cho.

Trân trọng

Hoàng Mai Nhất

Xuân Ất Ty, 2/7/2025

Kính mời đọc thêm sáng tác khác của tác giả tại:
<http://www.vietnamvanhien.org/HoangMaiNhat.html>

www.vietnamvanhien.net

VIỆT NAM VĂN HIẾN
www.vietnamvanhien.info

TỦ SÁCH VĂN HIẾN TRÊN MẠNG VỚI HƠN 12300 TÁC PHẨM & TIẾT MỤC